

Deve: Her azasında bir mucize

Deve: Çöl İçin Seçilmiş Bir Beden

şimdi deveye bakalım ve bir canlının yaşadığı hayata göre nasıl en uygun cihazlarla donatıldığını görelim. Deve, sıradan bir hayvan değildir; âdeta çöl şartlarına göre özel hazırlanmış canlı bir sanat eseridir. Onun vücudundaki her parça, “Ben buraya rastgele konulmadım; bir hikmetle seçildim” der.

Hörgü: Sırtındaki Rızık Deposu

Devenin hörgücü, adeta sırtına yerleştirilmiş bir depo gibidir. Bu depo sayesinde günlerce açlığa ve susuzluğa dayanabilir. Çöl gibi yiyeceğin ve suyun zor bulunduğu bir yerde, böyle bir azık deposu onun hayatı için vazgeçilmezdir. Eđer bu depo olmasaydı, devenin uzun çöl yolculuklarına dayanması mümkün olmazdı.

Ayaklar: Kuma Batmayan İlahi Ölçü

Devenin ayakları geniş ve yayvandır. Bu sayede kızgın kumların üzerinde batmadan yürür. Eđer devenin ayakları atın ince ayakları gibi olsaydı, çölde birkaç adım sonra kuma saplanır, ilerleyemezdi. Demek ki deveye sadece ayak verilmemiş; yaşadığı zemine en uygun ayak verilmiştir.

Gözler: Fırtınaya Karşı Korunan Pencere

Devenin kirpikleri adeta bir ağ gibidir. Kum fırtınalarında gözlerini korur, kumların içeri dolmasına engel olur. Çölde gözü korunmayan bir canlı yürüyemez, yönünü bulamaz, hayatını sürdüremez. İşte deveye göz verilmiş; ama o göz, çölün fırtınasına dayanacak şekilde korunmuştur.

Burun: Kum Fırtınasında Nefes Alan Sistem

Devenin burnu da çöl şartlarına göre yaratılmıştır. şiddetli rüzgâr ve kum fırtınalarında bile nefes almasına imkân verir. Çünkü ölde sadece yürümek yetmez; kumun, rüzgârın ve sıcaklığın içinde nefes alabilmek de gerekir. Deveye verilen burun yapısı, onun hayatını koruyan ayrı bir mucizedir.

Dudak: Dikenli Bitkilere Uygun Bir Alet

Devenin üst dudağı yarıktır. Bu yapı sayesinde dikenli çöl bitkilerini kolayca yiyebilir. Eđer dudağı böyle olmasaydı, yiyecek bulduğu hâlde ondan faydalanamazdı. Yani deveye sadece ağız verilmemiş; çölün sert, dikenli ve zor bitkilerini yiyebilecek özel bir ağız verilmiştir.

Boyun ve Dizler: Çöl Hayatına Uygun Tamamlayıcılar

Devenin uzun boynu, yüksek dallardaki yapraklara ulaşmasına yardımcı olur. Dizlerinde bulunan sert nasırlar ise kumlara çöktüğünde onu kızgın zeminden ve yaralanmalardan korur. Çünkü deve sadece yürüyen bir canlı değildir; çöker, kalkar, yük taşır, kızgın zemine temas eder. Bunun için vücuduna her hâline uygun koruyucu cihazlar yerleştirilmiştir.

Bütün Parçalar Birbirini Tamamlıyor

Burada asıl dikkat edilmesi gereken nokta şudur: Devenin özelliklerinden biri eksik olsaydı, diğer özelliklerin çoğu işe yaramaz hâle gelirdi. Hörgücü olsa ama ayakları kuma batsa ne fayda ederdi? Ayakları uygun olsa ama gözleri fırtınada kumla dolsa nasıl ilerlerdi? Gözleri korunsa ama dikenli bitkileri yiyemese nasıl beslenirdi? Demek ki deveye verilen cihazlar tek tek değil, bir bütün hâlinde düşünülmüş ve birbirini tamamlayacak şekilde yaratılmıştır.

Tesadüf mü, Tercih mi?

Devenin vücudu için sayısız ihtimal düşünülebilirdi. Ayakları daha dar, dudakları düz, kirpikleri kısa, boynu kısa, dizleri korumasız olabilirdi. Fakat bu ihtimaller içinde devenin yaşayacağı hayata en uygun şekil tercih edilmiştir. İşte bu tercih, bir tercih ediciyi gösterir. Bu tahsis, bir tahsis ediciyi ispat eder. Çünkü ihtimaller içinden en uygun olanı seçmek; ilim, irade, hikmet ve kudret ister.

Bir Deveden Bütün Kâinata Açılan Kapı

Şimdi sadece deveye değil; kuşlara, balıklara, böceklere, fillere, bitkilere ve bütün canlılara aynı gözle bakın. Her birine kendi hayatına en uygun beden, en uygun cihaz, en uygun kabiliyet verilmiştir. Balığa suya uygun yüzgeç, kuşa havaya uygun kanat, sineğe küçücük bedenine uygun hassas sistemler verilmiştir. Bütün bunlar tek bir hakikati ilan eder: Varlıklar başıboş değildir; her biri hikmetle seçilmiş, ölçüyle yaratılmış ve ihtiyaçlarına göre donatılmıştır.

Bir devenin ayaklarında, gözlerinde, burnunda, dudağında, hörgücünde ve dizlerinde görünen bu uygunluk, kör tesadüfün işi olamaz. Tesadüf seçemez, ölçemez, ihtiyacı bilemez, geleceği hesaplayamaz. Fakat devenin vücudunda açıkça bir seçim, bir ölçü, bir hikmet ve bir merhamet görünüyor. Öyleyse deve, çölün ortasında sessizce yürürken aslında büyük bir hakikati haykırır: Bu sanat sahipsiz değildir; bu beden tesadüfün değil, sonsuz ilim ve kudret sahibi Allah'ın eseridir.